

всякого стъ насъ на смърть-тж ни. И на двѣ-тѣ тѣзи дохожданія, (както и на дохожданіе-то му да съсыпѣ Іерусалимъ, ст. 42), врѣме-то е намъ неизвѣстно, ако и да е извѣстно на Бога и точно прѣдопрѣдѣлено. За това много лесно минува слово-то отъ едно-то въ друго-то, и Господь нашъ *зема причинж* отъ едно-то да говори за друго-то.

П. Що значи примѣръ-тъ на стопанинъ-тъ и на крадецъ-тъ?

О. Както единъ человекъ който знае че има да дойде крадецъ, може да ся прѣдупази, така и който вѣрува твърдо че ще дойде Господь, може съ бдѣніе и съ молитвж и съ единъ вѣренъ животъ да е *готовъ*, така щото да нѣма страхъ, но голѣмж радость когато дойде часъ-тъ му да ся ави прѣдъ сѣдний-тъ прѣстолъ.

П. Отъ примѣръ-тъ на вѣрный-тъ рабъ, поставенъ надъ имотъ-тъ на господаря си, трѣбува ли да разумѣемъ че вѣрни-ти христіани ще ся поставятъ отъ горъ надъ други-ты.

О. Не е нужно така да разумѣемъ; но само че, както единъ вѣренъ слуга получава любовь-тж и обвѣрваніе-то на господаря си, така и единъ вѣренъ и буденъ христіанинъ ще получи любовь-тж на господаря си Христа, който въ день-тъ на страшный-тъ сѣдъ ще го възвыши и прѣвъзнесе и ще му даде да сѣдне съ него наедно на прѣстолъ-тъ неговъ. Откр. 3; 21.

П. Като казува въ 48 ст. "злый той рабъ," трѣбува ли да разумѣемъ истый-тъ който по горъ ся нарича "вѣренъ рабъ."

О. Не; но само, *ако* слуга-та, вмѣсто да е вѣренъ, е лошъ, и прави така и така.

П. Въ послѣдній стихъ що значи "ще го разсѣче"?